

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

11 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Maria Ghervas, Nicolae Craiu,
Mariana Pitic,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2019, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcan, de avocatul Veaceslav Brăteanu în numele inculpatului

Zolotuhin Alexandr XXXXX, născut la XXXXX, originar și locuitor al mun. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior prin:

1) sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 martie 2015 în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal la amendă în mărime de 450 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe o perioadă de 3 ani.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>22.08.2015-13.05.2016,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>24.06.2016-08.06.2017,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>19.10.2018-26.02.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>12.06.2019-21.11.2019,</i>
	<i>03.06.2020-11.08.2020.</i>

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 13 mai 2016, Zolotuhin Alexandr a fost condamnat în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal la 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul gestionării substanțelor narcotice, stupefiantelor sau conexelor acestora pe un termen de 5 ani.

Conform art. 85 Cod penal, prin adăugarea totală a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 martie 2015, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de **9 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul gestionării substanțelor narcotice, stupefiantelor sau conexelor acestora pe un termen de 5 ani, și amendă în mărime de 450 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a**

conduce mijloace de transport pe o perioadă de 3 ani de sine stătător, din data pronunțării sentinței.

În termenul pedepsei aplicate lui Zolotuhin Alexandr, a fost inclusă durata aflării acestuia în stare de reținere din 15.05.2015 până la 17.05.2015 și în stare de arest din 17.05.2015 până la 13.10.2015 și din 12.04.2016 până la data pronunțării sentinței.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Revenco Albert, însă în privința acestuia hotărârile judecătorești nu se contestă.

De la inculpați s-a încasat, solidar, în beneficiul statului 4190 lei cheltuieli pentru efectuarea expertizelor și 2000 lei cu titlu de achiziții de control, în total 6190 lei.

2. Instanța de fond a constatat că, Zolotuhin A., fiind membru activ al unui grup criminal organizat în înstrăinarea drogurilor, din care făcea parte Revenco A., Molcian V., Țoncu I. și alte persoane neidentificate, urmărind scopul vânzării substanțelor narcotice, în mod ilegal împreună și prin înțelegere prealabilă cu Revenco A., au transmis spre realizare, lui Molcian V. Sergiu, 0,9471 gr heroină, pe care ultimul, la 21.04.2015 orele 09⁰⁰, i-a realizat inițial lui Țoncu I., o cantitate de 0,051 gr, de substanță în forma de praf și bulgar culoare cafenie, care potrivit raportului de expertiză nr. 907 din 09.06.2015 reprezintă heroină. Ulterior, în cadrul achiziției de control, Țoncu I., la 21.04.2015 în jurul orelor 16³⁰, a procurat de la Molcian V. spre realizare 10 pachetele de staniol cu substanță în formă de praf și bulgari de culoare cafenie, care potrivit raportului de expertiză nr. 929 din 09.06.2015, reprezintă heroină cu masa totală de 0,4151 gr (0,0395gr+0,0448 gr+0,0460 gr+0,0488 gr+0,0533 gr+0,0151 gr+CT,04I6 gr+0,0383 gr+0,03 15 gr+0,0562 gr). Ulterior, Zolotuhin A., în cadrul aceleiași componente a grupului, urmărind scopul vânzării substanțelor narcotice, în mod ilegal împreună și prin înțelegere prealabilă cu Revenco A., au realizat la 13.05.2015, aproximativ la orele 19⁰⁰ lui Molcian V., substanță narcotică neutilizată în scopuri medicinale - heroină, în formă de 3 pachete de staniol cu substanță în formă de bulgări și praf contra sumei de 2000 lei, în care potrivit raportului de expertiză nr. XXXXX din 17.06.2015, constituie substanță narcotică - heroină cu masa de 0,3917gr. (0,1235gr+0,1281 gr+0,1401 gr.).

Tot el, în aceleași circumstanțe, la 14.05.2015, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Revenco A., au realizat lui Molcian V., aproximativ la orele 21⁰⁰ substanță narcotică neutilizată în scopuri medicinale - heroină, în formă 2 pachete de staniol cu substanță în formă de bulgări și praf contra sumei de 600 lei, în care potrivit raportului de expertiză nr. XXXXX, din 17.06.2015, constituie substanță narcotică - heroină cu masa de 0,0804gr. (0,0263gr+0,0541 gr).

În total de către membrii grupului au fost realizate 1,4192 gr. de heroină, ce potrivit listei, substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, constituie proporții deosebit de mari.

Ulterior, la 14.05.2015 în jurul orelor 23⁴⁵, în timpul percheziției la domiciliul închiriat de Zolotuhin A. și Revenco A., situat pe adresa mun. XXXXX, str. XXXXX, XXXXX, ap. XXXXX, s-au depistat substanțe psihotrope folosite în scopuri medicinale, tip „Antalgic”, în formă 6 blistere a câte 10 pastile, în total 60 pastile, care conform raportului de expertiză nr. XXXXX din 24.06.2015, conține substanță narcotică - codeină; masa totală a substanței narcotice codeină, care intră în compoziția preparatului combinat „Antalgic”, constituie - 28,716 grame, și 2 pastile comprimate de „RivotriT”, care potrivit raportului de expertiză nr. XXXXX din 24.06.2015, conține substanță narcotică - clonazepam; masa totală a substanței narcotice codeină, care intră în

compoziția preparatului, constituie - 0,3397 gr., ambele substanțe fiind incluse în Tabel II și III Substanțele stupefiante (narcotice) și substanțele psihotrope utilizate în scop medical, Lista nr. 1 Substanțele stupefiante (narcotice) incluse în listele 2 și 4 ale Convenției Unice a ONU asupra Stupefiantelor din 1961, și care potrivit Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, constituie proporții deosebit de mari.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, însă aceasta este deplin dovedită prin probele prezentate de către partea acuzării.

Totodată, instanța a statuat organul de urmărire penală a imputat inculpatului săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal și după semnele calificative ”punerea în circulație... și analoagele lor”.

Însă, semnul calificativul „punerea - în circulație ... și analoagelor lor”, urmează a fi *exclus* din învinuire.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal, după semnele procurarea, păstrarea, transportarea, distribuirea și punerea în circulație ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope *și analoagelor lor* în scop de înstrăinare, conform indicilor calificativi: de un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari.

Cu referire la argumentele părții apărării privind încălcarea dreptului inculpatului la interpret, instanța a reținut că în ședința de judecată din data de 05.11.2015 i-a fost amânată o copie a rechizitoriului tradus în limba rusă, fapt confirmat prin recipisa anexată, iar din materialele cauzei penale urmează că la comunicarea rezultatelor rapoartelor de expertiză inculpatul a fost asistat de interpret, fapt confirmat prin semnătura interpretului în procesele-verbale privind comunicarea raportului de expertiză.

3. Avocatul Leonid Chirtoacă a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelantul a invocat că, instanța de fond eronat și ilegal a stabilit vinovăția inculpatului Zolotuhin A. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) Cod penal, eronat a stabilit pedeapsa în privința acestuia, eronat și ilegal a aplicat prevederile art. 85, 87 Cod penal, eronat și ilegal a dispus restituirea corpurilor delictive, totodată instanța a comis un șir de alte erori și ilegalități.

Deși interesul lui Molcean V. de a da vina pe Zolotuhin A. și Revenco A. are la bază scopul de a nu fi pedepsit pentru realizarea drogurilor în perioada de probă, deoarece la 21.04.2015 executa sentința Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25.03.2015, instanța de fond a trecut cu vederea aceste circumstanțe.

Instanța nu a ținut cont că Molcean V. fiind interogat în calitate de martor în instanța de judecată a confirmat colaborarea sa cu organul de urmărire penală, iar instanța deși urma să aprecieze critic declarațiile acestuia, întrucât în rezultatul colaborării acestuia cu organul de urmărire penală, Zolotuhin A. și Revenco A. au fost puși sub învinuire, iar în privința lui Molcean V. acuzațiile au fost scoase, instanța a efectuat o justiție selectivă.

Martorul Molcean V. a fost incitat de organul de urmărire penală (fapt recunoscut chiar de acesta în instanța de judecată), să colaboreze, acesta fiind pus în situația de a alege între pedeapsa reală pentru realizarea drogurilor în timp ce executa o condamnare cu suspendare sau să depună mărturii false și să i se retragă acuzațiile.

Instanța de fond nu a exclus ca lipsit de probatoriu calificativul Grup criminal organizat, format din inculpați și alte persoane invocându-se art. 46 Cod penal, ori nici un element obligatoriu impus de lege grupului criminal organizat nu se regăsește în această cauză penală.

De asemenea instanța nu a exclus calificativul proporții deosebit de mari, ori prin prisma art. 134¹ alin. (5) Cod penal, proporțiile mici, mari sau deosebit de mari se determină conform cantităților substanțelor narcotice. Potrivit HG nr.79 din 23.01.2006 privind aprobarea Listei substanțelor narcotice și cantităților acestora nr. 13 HEROINA cantități mici 0,01 gr, cantități mari 0,01 - 2,5 gr., iar potrivit pct.5 din Nota HG nr.79 din 23.01.2006 cantitățile deosebit de mari se consideră cantitățile care depășesc cantitățile mari, respectiv pentru substanța narcotică- heroina, dacă depășește 2,5 gr. însă potrivit rechizitoriului și ordonanței de învinuire Zolotuhin A. împreună cu membrii grupului în total au fost realizate 1,4192 gr. de heroină ce nu depășește cantitățile mari (2,5gr.).

Mai mult, instanța a lipsit inculpatul de dreptul de a se apăra prin respingerea demersului de numire a unei expertize judiciare repetate unde experților să li se pună spre soluționare întrebările formulate de inculpat, ori din materialele cauzei rezultă că organul de urmărire penală i-a încălcat acest drept la numirea expertizelor judiciare.

Instanța de fond deși a respins nefondat demersul apărării inculpatului Zolotuhin A., de a invita în calitate de martor pe Țoncu I., care potrivit rechizitoriului figurează ca membru al grupului criminal organizat, pentru a fi interogat referitor la acțiunile de organizare a grupului criminal organizat, însă fără careva probe doar pe presupuneri a pus în învinuirea lui Zolotuhin A. aceste fapte.

Instanța nu a ținut cont de faptul că probele materiale depistate și ridicate de la domiciliul lui Zolotuhin A., puteau să aparțină proprietarului imobilului sau altor persoane care au avut acces.

Instanța l-a învinuit excesiv și fără probe pe Zolotuhin A. precum ca a păstrat aceste substanțe cu scop de înstrăinare.

Astfel, calificativul deținerea acestor substanțe cu scop de înstrăinare exagerat și nefondat nu poate fi imputată inculpaților cu atât mai mult că percheziția la domiciliul lui Zolotuhin A. s-a desfășurat într-un imobil proprietate privată fără acordul proprietarului, fără ca acesta să fie prezent și interogat privitor la aceste substanțe iar careva probe că aceste substanțe nu ar aparține proprietarului apartamentului sau altor persoane nu se exclude și nu a fost prezentate probe în acest sens.

Contrar art. 274 Cod de procedură penală, potrivit căruia organul de urmărire penală sesizat în modul prevăzut de (art. 262 și 273 Cod de procedură penală, nu a dispus în termen de 30 zile începerea urmăririi penale.

Instanța nu a ținut cont că dosarul penal a fost fabricat încălcându-se principiul legalității și a drepturilor persoanei inculpate, cea ce se confirmă cu materialele cauzei întocmite în mod cronologic.

De asemenea instanța nu a ținut cont că și în epizodele cu Molcean V. materialele cauzei prezintă semne evidente de falsificare.

Banii depistați și ridicați nu au fost identificați, deși legea obligă să fie menționate elementele caracteristice. Totodată deși potrivit procesul-verbal de percheziție banii au fost împachetați într-o sacoșă străvezie împreună cu telefonul mobil, cum se explică că în procesul-verbal de examinare a obiectului din 28.07.2015 (f.d. 1, vol. II), acestea se aflau într-un pachet de hârtie sigilat, când, unde și în ce circumstanțe au fost reîmpachetați, de ce inculpații nu au fost informați.

Nu există nici o probă că pachetul de hârtie examinat în baza procesul-verbal din 28.07.2015 este pachetul ridicat de la domiciliu, cu atât mai mult că în procesul-verbal de percheziție nu sunt indicate elementele caracteristice a banilor depistați și indicați.

Potrivit art. 94 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, acești bani nu pot fi admiși ca probă ori au fost obținuți cu încălcarea esențială de către OUP a dispozițiilor Cod de procedură penală, totodată cu încălcarea art. 260 alin. (2) pct. 3) Cod de procedură penală.

Învinuitului Zolotuhin A., vorbitor de limbă rusă, care nu cunoaște limba de stat, contrar art. 296 alin. (5) Cod de procedură penală, nu i-a fost înmănat rechizitoriul fapt ce se confirmă cu lipsa recipisei la dosar, în acest context, i-a fost încălcat dreptul la interpret și traducător ca participant la proces iar rechizitoriul nu poate fi admis contrar art. 296 alin. (3) potrivit legii.

Instanța de fond la stabilirea pedepsei i-a aplicat lui Zolotuhin A. 9 ani închisoare iar conform art. 85, 87 Cod penal a adăugat pedeapsa aplicată prin sentința Judecătorei Rîșcani din 11.03.2015 amendă în mărime de 450 unități convenționale pe care deși Zolotuhin A. a executat-o prin achitarea amenzii în condițiile legii la 13.03.2015, iar potrivit art. 64 Cod penal, sancțiunea amenzii este executată integral, instanța a aplicat eronat această normă. Faptul executării pedepsei se confirmă cu Bonul de plată anexat la materialele cauzei. Totodată instanța nu a ținut cont că la 20.02.2016 Zolotuhin A. a fost condamnat prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 23.02.2016 unde la stabilirea pedepsei instanța s-a expus și în privința sentinței din 11.03.2015.

La calcularea termenului de pedeapsă, instanța nu a inclus în termenul de pedeapsă perioada prin care Zolotuhin A. s-a aflat în arest preventiv, deși termenul de arest preventiv a fost prelungit prin însași încheierile sale. Nu a inclus în termenul de pedeapsă perioada de arest din 13.10.2015 până la 12.04.2016, perioadă aflată în arest preventiv prin decizia instanței. Aceasta denotă că pe lângă subiectivism și parțialitate, instanța a confirmat că l-a menținut ilegal în arest preventiv pe inculpat dacă nu a calculat și această perioadă.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 iunie 2017, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțat o nouă hotărâre.

Conform art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, pedeapsa inculpatului a fost redusă, stabilindu-i pedeapsa de 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul farmaceutic pe un termen de 5 ani.

În conformitate cu art. 85 Cod penal, prin adăugarea parțială a pedepsei aplicate conform sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11.03.2015, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul gestionării substanțelor narcotice, stupefiantelor sau conexelor acestora pe un termen de 5 ani și cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe o perioadă de 8 luni, care se va executa de sine stătător.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul au săvârșit infracțiunea incriminată.

La fel, prima instanță justificat l-a recunoscut vinovat pe Zolotuhin A. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal și i-a stabilit pedeapsa de 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita activitate în domeniul gestionării substanțelor narcotice, stupefiantelor sau conexelor acestora pe termen de 5 ani.

În instanța de fond, cât și în cea de apel, inculpatul a beneficiat de interpret. Totuși, la materialele dosarului nu există nicio dovadă că rechizitoriul ar fi fost comunicat inculpatului, la faza de urmărire penală, în limba pe care o posedă (limba rusă).

Însă, această împrejurare în sine nu poate să conducă la o încălcare iremediabilă a dreptului la un proces echitabil. De asemenea, încălcarea reliefată nu poate constitui nici motiv de achitare a inculpatului așa cum susține partea apărării, ori, vinovăția lui a fost demonstrată indubitabil. Totodată, pentru omisiunea semnalată, urmează a fi aplicate prevederile art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, conform cărui, dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, precum și s-a stabilit din vina cui au fost comise aceste încălcări, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări.

5. Avocatul Leonid Chirtoacă a declarat recurs ordinar, solicitând casarea sentinței și deciziei instanței de apel, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Zolotuhin A. să fie achitat pe art. 217¹ alin. (4) Cod penal, din motivul lipsei componentei de infracțiune în acțiunile acestuia.

Recurentul a invocat, că instanța de apel a examinat superficial cauza, a respins neîntemeiat toate cererile inculpatului și a apărării acestuia, a menținut eronat concluzia instanței de fond în privința vinovăției lui Zolotuhin A. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b), d) Cod penal, fără a combate alegațiile inculpatului și apărării, fapt ce confirmă că aceștea nu au fost auziți.

5.1. A declarat recurs ordinar și inculpatul Zolotuhin A., solicitând casarea sentinței și deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare.

Recurentul a indicat că nu a săvârșit infracțiunea imputată.

6. Potrivit deciziei Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 26 februarie 2019, recursurile au fost admise, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor indicate în apel, urmând să verifice mai minuțios conținutul cererii de apel cu afirmațiile invocate de apelant, și desigur, răspunsurile oferite de către prima instanță cu privire la fiecare argument invocat.

Instanțele de fond s-au abținut de a da un răspuns special și explicit la întrebări ridicate de apelanți, care sunt invocate și în recursurile ordinare declarate împotriva hotărârilor adoptate de instanțele ierarhic inferioare, și anume în ceea ce privește provocarea și instigarea din partea colaboratorilor de poliție la săvârșirea infracțiunii imputate inculpatului Zolotuhin A. în speța dată, fiind indicate argumente în acest sens de către partea apărării Chirtoacă L. atât în pledoaria avocatului în prima instanță, cât și în cererea de apel, precum și lipsa unui răspuns la plângerea depusă de către inculpatul Zolotuhin A. la 26.10.2015 pe numele Procurorului General, care potrivit materialelor cauzei a fost expediată în adresa procurorului sectorului Botanica, mun. Chișinău pentru organizarea examinării.

Totodată, în recursurile declarate de inculpatul Zolotuhin A. și de avocatul acestuia, se atrage atenția la faptul că, toate actele, inclusiv rechizitoriul nu i-au fost înmânate în limba rusă pe care o posedă inculpatul și nu a avut posibilitatea de a se apăra, considerând că, prin aceasta i-a fost încălcat dreptul inculpatului la interpret.

Ori, la materialele cauzei anexate pe perioada judecării cauzei date în instanța de apel, nu este anexată recipisa privind înmânarea suplimentară a rechizitoriului în limba rusă contra semnătură.

De asemenea, instanța de apel la stabilirea pedepsei inculpatului Zolotuhin A., reține că pedeapsa sub formă de amendă aplicată acestuia, prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11.03.2015, a fost executată integral, fapt adeverit prin ordinul de încasare a numerarului nr. XXXXX din 13.03.2015, însă instanța a constatat că acest ordin este o fotocopie, care nu este autenticată în modul corespunzător stabilit de legislație. Ori, pe copia sentinței Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11.03.2015, este doar inscripția că corespunde originalului și data la care sentința a devenit definitivă.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2019, apelul a fost admis, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, dispunând: „*Zolotuhin Alexandr, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(4) lit. b) și d) Cod penal și conform prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, se aplică o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul farmaceutic pe un termen de 5 ani.*

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (5) CPP, se reduce din pedeapsa stabilită cu 364 zile.

Termenul executării pedepsei de către Zolotuhin Alexandr urmând a fi calculat din 21.11.2019 cu includerea aflării în stare de arest din 15.05.2015 până la 13.10.2015 și de la 13.04.2016 până la 21.11.2019.

În rest sentința se menține”.

Instanța de apel a statuat că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, încadrând just acțiunile inculpatului în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal și anume „procurarea, păstrarea, transportarea, distribuirea și punerea în circulație ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope și **analoagelor lor** în scop de înstrăinare săvârșite de un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari”.

Deși, Zolotuhin A. vinovăția nu și-a recunoscut-o, vinovăția lui în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal se confirmă prin probe pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele.

În urma analizei ansamblului de probe cu certitudine s-a constatat că, inculpatul, Zolotuhin A., închiriind ap. XXXXX din str. XXXXX, XXXXX, mun. XXXXX, păstra în acesta pastile „Rivotril”, „Antalgic”, ce conțin substanțe narcotice și psihotrope **fără a avea vreo rețetă asupra acestor medicamente, fapt prin care a încălcat legea penală.**

Atât în instanța de fond, cât și în cea de apel, inculpatul a beneficiat de dreptul la interpret. Totuși, la materialele dosarului nu există nicio dovadă că, rechizitoriul ar fi fost comunicat inculpatului, la faza de urmărire penală, în limba pe care o posedă (limba rusă).

Pentru omisiunea semnalată, urmează a fi aplicate prevederile art. 385 alin. (4) din Codul de procedură penală, conform cărora, dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului, precum și s-a stabilit din vina cui au fost comise aceste încălcări, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept recompensă pentru aceste încălcări, la aplicarea pedepsei în privința inculpatului Zolotuhin A.

În acest context pedeapsa stabilită lui Zolotuhin A. **urmează a fi redusă** drept recompensă pentru încălcarea drepturilor acestuia stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activități în domeniul farmaceutic pe un termen de 5 ani.

Totodată, motivele invocate în cererea inculpatului ce vizează condițiile de detenție, sunt fondate, dat fiind că în speță se constată încălcarea drepturilor prevăzute de art. 3 CoEDO în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău,

Potrivit Notei informative nr. XXXXX din 27.09.2019 prezentate de administrația Penitenciarului nr. 13 - Chișinău, în perioada de referință, inculpatul Zolotuhin A. s-a deținut:

- din 14.12.2012 până la 28.12.2012, în celula 81, 12 paturi, 23,8 m²;
- din 07.04.2014 până la 17.04.2014, în celula 60, 12 paturi, 25,2 m²;
- din 17.04.2014 până la 06.05.2014, în celulele 75, 14 paturi, 23,5 m²;
- din 06.05.2014 până la 27.05.2014, în celula 75, 14 paturi, 23,5 m²;
- din 27.05.2014 până la 29.05.2014 în celula 78, 12 paturi, 24,1 m²;
- din 29.05.2014 până la 12.06.2014 în celula 60, 12 paturi, 25,2 m²;
- din 20.05.2015 până la 22.05.2015 în celula 86, 6 paturi, 9,2 m²;
- din 22.05.2015 până la 27.05.2015 în celula 123A, 10 paturi, 21,1 m²;
- din 27.05.2015 până la 19.10.2015 în celula 53, 6 paturi, 10,8 m²;
- din 19.10.2015 până la 15.01.2016 în celula 24A, 10 paturi, 20,6 m²;
- din 15.01.2016 până la 03.01.2017 în celula 166, 4 paturi, 15,5 m²;
- din 03.01.2017 până la 02.02.2017 în celula 24A, 10 paturi, 20,6 m²;
- din 02.02.2017 până la 03.02.2017 în celula 166, 4 paturi, 15,5 m²;
- din 03.02.2017 până la 31.05.2017 în celula 24A, 10 paturi, 20,6 m²;
- din 31.05.2017 până la 02.06.2017 în celula 166, 4 paturi, 15,5 m²;
- din 02.06.2017 până la 30.10.2017 în celula 24A, 10 paturi, 20,6 m²;
- din 30.10.2017 până la 09.11.2017 în celula 166, 4 paturi, 15,5 m².

În atare situație, detenția inculpatului în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău a depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și a atins pragul de severitate contrar legislației, fiind calificată ca tratament inuman și degradant.

Art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală prevede că, în cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CoEDO, conform jurisprudenței CtEDO, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: ***două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv***.

Conform Notei informative nr. XXXXX din 27.09.2019 prezentate de administrația Penitenciarului nr. 13 - Chișinău, raportate la datele dosarului penal, inculpatul s-a aflat în arest preventiv din 15.05.2015 până la data de 13.05.2016, adică ***364 zile*** de arest preventiv.

Pornind de la principiul privind reducerea pedepsei în baza calculului stabilit de lege: ***2 zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv***, rezultă că inculpatul beneficiază de ***reducerea pedepsei aplicate cu 364 zile de arest preventiv (2 zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv)***.

În ce privește solicitările avocatului V. Brăteanu de a reduce pedeapsa inculpatului, calculându-se de la 1 la 3 zile de reduceri pentru 10 zile de detenție în condiții precare calculate cumulativ, potrivit art. 473³ alin. (1) Cod de procedură penală plângerea referitoare la condițiile de detenție care afectează grav drepturile condamnatului sau ale prevenitului se examinează de către judecătorul de instrucție, cu participarea condamnatului sau a prevenitului și, după caz, a avocatului acestuia și a reprezentantului administrației instituției penitenciare

Totodată, pedeapsa sub formă de amendă aplicată lui Zolotuhin A. prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11.03.2015, a fost executată integral, fapt adevărat prin ordinul de încasare a numerarului nr. XXXXX din 13.03.2015, iar

pedeapsa complimentară sub formă de privare de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, a fost executată, ori, sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11.03.2015 a devenit definitivă la 27.03.2015, fiind executată la data de 27.03.2018, prin urmare ***la 21.11.2019, pedeapsa complimentară stabilită prin sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 11.03.2015, la data pronunțării prezentei decizii a fost executată.***

8. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcanu, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea deciziei instanței de apel în privința lui Zolotuhin A., cu menținerea sentinței.

Recurenta a invocat că, la materialele cauzei nu au fost anexate careva probe care ar atesta că inculpatul s-a aflat în condiții de detenție, care nu au corespuns minimului necesar pentru deținerea sa în custodia statului.

Prin decizie dispunând ”În conformitate cu art. 385 alin. (5) CPP se reduce din pedeapsa stabilită cu 364 (trei sute șase zeci și patru) zile”, instanța de apel în mod eronat a apreciat datele din raportul administrației Penitenciarului nr. 13 - Chișinău.

Astfel, în informația administrației Penitenciarului din 27.09.2019 s-a constatat în ce cameră s-a aflat inculpatul Zolotuhin A., perioada aflării sale în detenție, suprafața camerei de detenție și numărul de locuri, fără a indica câte din acele locuri au fost efectiv ocupate pentru fiecare perioadă în parte, despre care face referire însăși instanța de apel în decizia sa ”starea spațiului de locuit pentru deținut ar trebui de examinat nu doar prin prisma numărului de deținuți din celulele instituțiilor penitenciare la momentul dat ... și ținând cont de ratele oficiale de ocupare”.

Subsecvent celor constatate, concluzia ”detenția inculpatului Zolotuhin A. în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău a depășit nivelul inevitabil de suferință inerent detenției și a atins pragul de severitate contrar legislației, fiind calificată ca tratament inuman și degradant.”, este una bazată pe presupuneri.

Astfel, apărarea nu a adus careva probe prin care să fie stabilit că inculpatului i s-a încălcat dreptul la condițiile de detenție, garantate de art. 3 din CtEDO, făcând referire ”la condițiile proaste de detenție în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău, în special din cauza suprapopulării, condițiilor antisănătore și a cantității și calității foarte proaste a hranei servite deținuților”, ele având mai mult un caracter declarative.

Totodată, la materialele cauzei lipsesc probe care ar confirma că inculpatul în perioadele deținerii sale în penitenciar ar fi înaintat careva plângeri în adresa administrației penitenciarului unde a fost deținut sau/și în adresa avocatului poporului, prin care să indice că condiții de detenție în care se afla sunt inumane sau degradante și/sau lipsă/calitatea asistenței medicale; fapt neconstatat nici în cererea sa de apel nu face referire la acest aspect.

Pe aceeași dimensiune, nu au fost prezentate careva probe din care ar rezulta că pe parcursul detenției în Penitenciarul nr.13 - Chișinău, celulele în care se deținea inculpatului Zolotuhin A. erau suprapopulate, în sensul că toate paturile erau ocupate de deținuți.

Instanța de apel urma să țină cont de Hotărârea Plenul Curții Supreme de Justiție ”Cu privire la unele chestiuni ce țin de aplicarea de către instanțele judecătorești a prevederilor articolului 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale” în pct. 20 III care indică ”conformitate cu prevederile art. 385 Cod de procedură penală, dacă în cazul urmăririi penale sau judecării cauzei s-au constatat încălcări ale drepturilor inculpatului de a nu fi supus relelor tratamente și s-a stabilit din vina cui au fost comise (pentru aceasta este

suficient stabilirea doar a instituției vinovate) - instanțele care judecă cauza examinează posibilitatea reducerii pedepsei drept recompensă pentru aceste încălcări”.

Având în vedere distincția normelor procedural penale aplicabile în dependență de calitatea deținutului la momentul deținerii sale, Zolotuhin A. s-a aflat în Penitenciarul nr. 13 - Chișinău în condiții precare de detenție pe o perioadă de 364 de zile, va beneficia de reducerea stabilită imperativ de către legiuitor.

Instanța de apel în mod eronat a calculat ca durata perioadei de detenție perioada de la 13.05.2016, data pronunțării sentinței de condamnare a inculpatului până la 21.11.2019, data deciziei instanței de apel - perioadă când inculpatul deja își ispășea propriu-zis pedeapsa.

Reieșind din cele sus expuse, Zolotuhin A. nu s-a aflat în condiții precare de detenție pe parcursul a mai mult de un an de zile (a se vedea f.d. 67, vol. II; f.d. 95-98, vol. II; f.d. 123-125, vol. II; f.d. 29, vol. III; f.d. 137, 138, vol. III; f.d. 140, 141, vol. III; f.d. 205, vol. III; f.d. 232, 233, vol. III; f.d. 5, 6, vol. V).

Mai mult, inculpatul Zolotuhin A. în cererea sa de apel solicită reducerea pedepsei pentru 10 zile de detenție în condiții precare.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

8.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Veaceslav Brăteanu, solicitând casarea totală a sentinței și deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie dispus achitarea lui Zolotuhin A.

Recurentul a invocat că, decizia instanței de apel este neîntemeiată și ilegală reieșind din următoarele motive.

Instanța de apel, expunând fondul apelurilor declarate de către avocatul Chirtoacă L. în numele inculpatului Zolotuhin A., nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor indicate în aceste apeluri.

Instanța de apel urma să verifice mai minuțios conținutul cererilor de apel cu afirmațiile invocate de apelanți, și desigur, răspunsurile oferite de către prima instanță cu privire la fiecare argument invocat.

În speță dedusă judecării, instanțele de fond s-au abținut de a da un răspuns special și explicit la întrebări ridicate de apelanți, care sunt invocate și în recursurile ordinare declarate împotriva hotărârilor adoptate de instanțele ierarhic inferioare, și anume în ceea ce privește provocarea și instigarea din partea colaboratorilor de poliție la săvârșirea infracțiunii imputate inculpatului Zolotuhin A. în speța dată, fiind indicate argumente în acest sens de către partea apărării Chirtoacă L. atât în pledoaria avocatului în prima instanță, cât și în cererea de apel, precum și lipsa unui răspuns la plângerea depusă de către inculpatul Zolotuhin A. la 26.10.2015 pe numele Procurorului General, care potrivit materialelor cauzei a fost expediată în adresa procurorului sec. Botanica, mun. Chișinău pentru organizarea examinării.

Totodată, toate actele, inclusiv rechizitoriul nu i-au fost înmânate în limba rusă pe care o posedă inculpatul și nu a avut posibilitatea de a se apăra, considerând că, prin aceasta i-a fost încălcat dreptul inculpatului la interpret.

9. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această

instanță, inclusiv când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, dispozitivul hotărârii este expus neclar, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor din apel, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că instanța de apel a comis următoarele erori de drept.

Potrivit art. 414 alin. (1), (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. Conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu. În corespundere cu art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. Conform art. 385 alin. (4) și (5) Cod de procedură penală, dacă, în cursul urmăririi penale sau judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală a inculpatului, instanța examinează posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări. În cazul constatării încălcării drepturilor privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, reducerea pedepsei se va calcula în felul următor: două zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv. Potrivit art. 395 alin. (3) Cod de procedură penală, în toate cazurile, pedeapsa trebuie să fie precizată astfel încât la executarea sentinței să nu apară nici un fel de îndoieli cu privire la categoria și mărimea pedepsei stabilite de instanța de judecată. În corespundere cu art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sînt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămîne cea care a existat la soluționarea recursului. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Potrivit jurisprudenței naționale, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 39., 41.*). Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă există circumstanțe atenuante și agravante, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just, dacă normele de drept procesual, penal, au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale

prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei. Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cere art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată în instanța de recurs (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, pct. 14.7.*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, conform descriptivului și dispozitivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) constatarea că instanța de fond: „*just acțiunile inculpatului în baza art. 217¹ alin. (4) lit. b) și d) Cod penal și anume „procurarea, păstrarea, transportarea, distribuirea și punerea în circulație ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope și analoagelor lor în scop de înstrăinare săvârșite de un grup criminal organizat, în proporții deosebit de mari” nu a fost coroborată cu relevanțele primei instanțe că: „semnul calificativul „punerea - în circulație ... și analoagelor lor”, urmează a fi exclus din învinuire” (pct. 2., 7. din decizie).*

Mai mult, statuând că: „*inculpatul, Zolotuhin A., închiriind ap. XXXXX din str. XXXXX, XXXXX, mun. XXXXX, păstra în acesta pastile „Rivotril”, „Antalgic”, ce conțin substanțe narcotice și psihotrope fără a avea vreo rețetă asupra acestor medicamente, fapt prin care a încălcat legea penală”*, a depășit limitele învinuirii formulate inculpatului, ori în rechizitoriu ne se regăsesc asemenea circumstanțe;

b) a dispus prin dispozitiv sumar și divergent că: „*se casează parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei..., Zolotuhin Alexandr, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217¹ alin.(4) lit. b) și d) Cod penal și conform prevederilor art. 385 alin. (4) Cod de procedură penală, se aplică o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani..., se reduce din pedeapsa stabilită cu 364 zile..., în rest sentința se menține*”, nefiind clar în raport cu dispozitivul sentinței - a aplicat o nouă pedeapsă sau a redus-o pe cea stabilită de prima instanță (*art. 61, 75 CP, 385 alin. (4) CPP*), iar dispoziția - *se reduce din pedeapsa stabilită cu 364 zile...*, contravine concluziei la fel de neclare din descriptivul deciziei că: „*inculpatul s-a aflat în arest preventiv din 15.05.2015 până la data de 13.05.2016, adică 364 zile de arest preventiv. Pornind de la principiul privind reducerea pedepsei în baza calculului stabilit de lege: 2 zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv, rezultă că inculpatul beneficiază de reducerea pedepsei aplicate cu 364 zile de arest preventiv (2 zile de închisoare pentru o zi de arest preventiv)*”.

Ori, din Nota informativă nr. XXXXX din 27.09.2019, la care se referă instanța, nu rezultă expres asemenea circumstanțe, cât și rezumatul că ar fi fost încălcate drepturile inculpatului privind condițiile de detenție, garantate de art. 3 CoEDO, lipsind astfel în descriptiv o argumentare clară și legal întemeiată privind aplicarea prescripțiilor din art. 385 alin. (5) Cod de procedură penală.

Mai mult, constatarea sumară din descriptiv că: „*pedeapsa complimentară sub formă de privare de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, a fost executată, ori, sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11.03.2015 a devenit definitivă la 27.03.2015, fiind executată la data de 27.03.2018, prin urmare la 21.11.2019, pedeapsa complimentară stabilită prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11.03.2015, la data pronunțării prezentei decizii a fost executată*” nu a fost coroborată și cu prevederile din alin. (1) și (2) art. 85 Cod penal că, dacă, după

pronunțarea sentinței, dar *înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial*, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Cumularea pedepselor complementare în cazul unui cumul de sentințe se efectuează în condițiile art. 84 alin. (2).

Astfel, dispozitivul deciziei este divergent și expus sumar, nefiind clar ce a exclus concret din dispozitivul sentinței instanța de apel și care dispoziții au fost menținute (*pct. 2., 7. din decizie*);

c) nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării și repetate în recursul ordinar, inclusiv asupra celor reproduse la *pct. 3., 8.1.* din prezenta decizie, omițând și indicațiile instanței de recurs în aspectul vizat (*art. 436 alin. (2) CPP, pct. 3., 6., 7. din decizie*).

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motivele legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, acesta fiind expus neclar, pedepsele aplicate inculpatului fiind individualizate contrar prevederilor legale, și că recursul ordinar este întemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursului ordinar, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, și să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

10. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Svetlana Țurcan și de avocatul Veaceslav Brăteanu, casează total decizia Colegiul penal al Curții de Apel Curții de Apel Chișinău din 21 noiembrie 2019, în privința inculpatului Zolotuhin Alexandr XXXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, fiind pronunțată integral la 03 septembrie 2020.

Președinte
Judecători

Iurie Diaconu
Liliana Catan
Maria Ghervas
Nicolae Craiu
Mariana Pitic